CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

C.N.S.C.

Str. Stavropoleos nr.6, Sectorul 3, București, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642 Fax. +4 021 8900745 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE
Nr. ...
Data: ...

Prin contestaţia nr. 10444/31.07.2019, înregistrată la Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor cu nr. 29755/31.07.2019, formulată de către ..., cu sediul în ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerţului sub nr. ..., având CIF ..., atribut fiscal RO, reprezentată legal prin ..., având domiciliul ales în vederea comunicării actelor de procedură la punctul de lucru din ..., împotriva eratei ... din 30.07.2019, precum și împotriva modificării unor criterii de calificare și selecție, acte emise de către ..., în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de cerere de ofertă, împărțită pe loturi, organizată în vederea încheierii acordului-cadru de furnizare având ca obiect *„Acord-cadru de furnizare cartușe diferite calibre”*, cod CPV 35331500-8 Cartușe (Rev. 2), se solicită, în principal, obligarea autorității contractante la adoptarea măsurilor de remediere solicitate, respectiv suspendarea procedurii de achiziție publică până la soluționarea fondului cauzei, pentru evitarea afectării procedurii de atribuire, eliminarea cerințelor nou introduse și revenirea la forma lor inițială, astfel încât să coresundă prevederilor legale în vigoare și să asigure o concurență reală în procedură și o evaluare corectă a cerințelor, precum și acces la dosarul achiziției publice.

Asupra cererii de suspendare a procedurii până la soluționarea contestației, Consiliul s-a pronunțat prin Încheiere.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

CONSILIUL NAŢIONAL DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ... critică modificarea documentației de atribuire în cadrul procedurii de atribuire în cauză, solicitând cele evocate în preambulul prezentei decizii.

Referitor la cauţiunea introdusă prin O.U.G. nr. 45/2018, contestatorul menţionează că prezenta contestaţie nu se încadrează în condiţiile prevăzute de Legea nr. 101/2016 modificată prin O.U.G. nr. 45/2018 privind constituirea cauţiunii prevăzută la art. 61^1 deoarece acestui articol nu se aplică procedurilor derulate în baza O.U.G. nr. 114/2011, din moment ce în cuprinsul acestui articol sunt enumerate în clar procedurile de atribuire cărora li se aplică, respectiv exclusiv celor derulate în baza Legilor nr. 98, 99 şi 100 din 2016. Având în vedere că pragurile stabilite pentru procedurile organizate în baza O.U.G. nr. 114/2011 sunt diferite de cele prevăzute prin cele 3 acte normative menţionate, ele trebuiau precizate clar în textul acestui articol dacă intenţia legiuitorului era aceea de a stabili o cauţiune şi pentru contestaţiile formulate în cadrul procedurilor organizate în baza O.U.G. nr. 114/2011.

Referitor la calitatea de persoană vătămată şi la capătul de cerere privind suspendarea procedurii, ... precizează că are un interes legitim în participarea în procedură, care este profund vătămat de actualele acte ale autorităţii contractante, ofertantul fiind unul dintre furnizorii principali de produse militare pentru instituţiile armate ale României, având o experienţă de 15 ani în participarea la procedurile de achiziţie de astfel de produse.

Se arată că, pentru îndeplinirea acestor contracte în mod legal, ... este autorizată de Poliţia Română pentru efectuare de operaţiuni cu arme şi muniţii şi este înregistrată la MAE-ANCEX pentru efectuarea de operaţiuni de comerţ exterior cu produse militare și cunoaşte perfect cadrul legal incident, cu limitele acestuia, existând premise reale să câştige un nou contract, dacă participă într-o procedură derulată legal.

Contestatorul învederează că acţiunea autorității contractante de a ceda intempestiv unor presiuni aduse de operatori economici inexistenţi pe piaţa furnizării de muniţie din România şi de a accepta toate solicitările acestora de a modifica criteriile de calificare şi selecţie cu prevederi inaplicabile actualei proceduri arată că autoritatea contractantă dă dovadă de acţiune selectivă, probabil pe baza identităţii operatorilor economici care au formulat clarificările, cu încălcarea tratamentului egal şi al nediscriminării, fiind generate circumstanţe de viciere a procedurii prin evaluarea inegală ce se poate crea.

Pe fondul cauzei, ... precizează că, la data de 30.07.2019, ... a publicat în SICAP erata considerată nelegală, prin care modifică criteriile de calificare şi selecţie, introducând aplicabilitatea Legii nr. 232/2016 şi necesitatea deţinerii autorizaţiei prevăzută în această lege.

Se arată că aceste modificări sunt nejustificate, situaţia conturată de acestea nefiind aplicabilă unei proceduri de furnizare de muniţii. Erata este considerată nelegală deoarece nu clarifică o situaţie greşită, nu vizează lămurirea unor aspecte presupus neclare, ci de-a dreptul modificarea unor cerinţe şi criterii astfel încât să dea satisfacţie unor operatori economici care nu există pe piaţa furnizării de muniţie din România, dar faţă de care autoritatea contractantă manifestă simpatii deja demonstrate ca fiind nocive pentru concurenţa reală din procedură.

Contestatorul precizează că introducerea aplicabilităţii Legii nr. 232/2016 la secţiunea Legislaţie aplicabilă, modificarea cerinţei privind autorizaţia în cazul armurierilor de drept şi introducerea obligaţiei de a deţine autorizaţia descrisă în Legea nr. 232/2016 sunt modificări ce nu au nicio relevanță în prezenta procedură şi nu sunt corelate cu obiectul contractului de urmează a fi atribuit, în acest mod ele fiind contrare prevederilor art. 154 din O.U.G. nr. 114/2011, trebuind a fi anulate. Astfel, obiectul contractului este furnizarea de muniţii, furnizare care implică operaţiunile de vânzare de către ofertantul devenit contractant/furnizor şi de cumpărare de către autoritatea contractantă devenită achizitor. În subsidiar, furnizarea implică livrarea la sediul achizitorului, iar prin aceasta trebuie efectuată operaţiunea de transport de arme şi muniţii, operaţiune supusă şi ea autorizării şi menţionării în mod distinct în autorizaţie.

Se învederează că dreptul de a comercializa muniţii şi de a le transporta îl au, în România, exclusiv persoanele constituite ca armurieri şi autorizate corespunzător, în conformitate cu prevederile art. 99-106 din Legea nr. 295/2004, iar autoritatea contractantă a reţinut foarte corect în documentaţia de atribuire iniţială că aceşti armurieri trebuie să fie autorizaţi pentru efectuarea operaţiunii de comercializare/comerţ cu arme şi muniţii, având în vedere faptul că la art. 104 şi 105 din Legea nr. 295/2004 sunt indicate 4 categorii mari de operaţiuni pentru care armurierii pot cere autorizarea, respectiv comercializare, producere, reparaţii şi transport, fiecare cu condiţiile sale specifice de îndeplinit.

Contestatorul precizează că, din enumerarea operaţiunilor care fac parte din fiecare categorie mare de operaţiuni, reiese că armurierii autorizaţi pentru producere nu au dreptul de a comercializa produsele fabricate, ei trebuind a fi autorizaţi separat pentru comercializare. Astfel, în autorizaţia eliberată acestora se vor înscrie separat, în conformitate cu prevederile art. 104 alin. (8) din Lege, fiecare operaţiune pentru care a primit autorizaţia. Legea nr. 295/2004 conţine prevederi exprese legate de modul în care se efectuează operaţiunile cu arme şi muniţii cu caracter de produs militar, deci cazul muniţiilor obiect al contractului, care în Lege sunt incluse în clasificarea „destinaţie militară”. În acest sens, Legea este completată de Anexă, unde sunt evidenţiate destinaţiile permise. Se invocă prevederile art. 89, art. 101 alin. (3) şi art. 106, unde se face referire expresă la categoriile A şi B şi la destinaţia militară a produselor cuprinse în aceste categorii.

... subliniază că legea defineşte categoria armurierilor de drept, categorie din care fac parte, în primul rând, societăţile comerciale constituite prin acte normative, adică societăţile comerciale cu capital de stat şi care formează majoritatea covârşitoare a industriei naţionale de apărare, or dreptul societăţilor din industria de apărare de a efectua operaţiuni cu arme şi muniţii este dat exclusiv de calitatea lor de armurieri.

Se arată că autorizaţia de armurier este esenţială, făcând parte dintre cele care conferă capacitatea de folosinţă a persoanei juridice în sensul art. 207 din Codul civil, iar efectuarea de operaţiuni în absenţa acestei autorizaţii sau tentativa reprezintă infracţiunea prevăzută de Codul penal la art. 342 şi, respectiv, art. 347. În acelaşi timp, Legea nr. 232/2016 instituie o autorizaţie care este facultativă, condiţionată de intenţia unor societăţi comerciale de a include în obiectul de activitate activităţi necesare realizării de produse militare, precum şi de a fi înscris în registrul operatorilor din industria naţională și, deci, în primul rând, autorizaţia este menită celor care doresc să realizeze produse militare, respectiv să fabrice/să producă aceste produse.

Contestatorul precizează că aceştia trebuie să dorească să fie totodată şi incluşi în registrul operatorilor din industria naţională, fapt care atrage anumite obligaţii pe care alţi operatori nu sunt obligaţi să şi le asume, ca de exemplu declararea capacităţilor, paza acestora, securizarea şi conservarea lor, neexistând posibilitatea de a obţine doar autorizaţia pentru realizarea produselor separat de înscrierea în registrul industriei naţionale de apărare, fapt care evidenţiază caracterul facultativ/neobligatoriu al acestei autorizaţii. De asemenea, legea este generală, ea nu se referă în mod specific la arme şi muniţii. O lege a armelor şi a muniţiilor există în România încă din anul 1994, deci nu se poate susţine afirmația conform căreia toţi operatorii economici care nu au această autorizaţie apărută în anul 2016 au operat nelegal sau că operează nelegal dacă nu o obţin.

Se învederează că această autorizaţie nu este obligatorie, deci nu are caracterul celei menţionate la art. 207 din Codul civil, prezenţa sau absenţa ei neîmpiedicând desfăşurarea legală a operaţiunilor cu arme şi muniţii militare în România. Nu există o obligaţie de a o obţine şi nici sancţiuni corespunzătoare, nici civile şi nici penale, edificatoare fiind formularea art. 2 alin. (1) din Normele metodologice, din care rezultă că pot solicita autorizaţia şi operatorii economici care deja au în obiectul de activitate, deci deja realizează, oricare dintre activităţile necesare realizării de produse militare. Or, dacă autorizaţia este obligatorie şi numai ea îţi dă dreptul de a efectua activităţile, ea nu poate fi acordată după ce ai început să efectuezi acele activităţi.

Referitor la afirmația potrivit căreia operatorii economici sunt „garantaţi de FSNA”, deci ar fi membrii unei elite a societăţilor comerciale, contestatorul arată că avizul instituţiilor din FSNA menţionat la art. 2 alin. (2) lit. e) şi la art. 3 alin. (1) lit. d) din H.G. nr. 611/2017 - Normele metodologice la lege, are unicul scop de a indica necesitatea pentru

instituţia respectivă a produselor pe care le realizează sau doreşte să le realizeze solicitantul autorizaţiei.

Contestatorul subliniază că erata publicată de autoritatea contractantă este nelegală şi nu serveşte scopului criteriului de calificare şi selecţie şi nu este în legătură cu contractul ce urmează a fi atribuit, iar dată fiind existenţa Legii nr. 295/2004, unica lege în temeiul căreia se conferă unei persoane juridice dreptul de a efectua operaţiuni cu arme şi muniţii, indicarea Legii nr. 232/2016 ca legislaţie aplicabilă şi solicitarea autorizaţiei emise în baza acesteia nu corespunde exigenţelor legale impuse de art. 154 din O.U.G. nr. 114/2011.

Se arată că nu poate exista în România un operator economic care să desfăşoare legal operaţiunea de comerţ/comercializare de arme şi muniţii şi să nu fie autorizat în temeiul Legii nr. 295/2004. Mai mult, autorizaţia prevăzută în Legea nr. 232/2016 se referă la fabricanţi, or obiectul contractului îl reprezintă vânzarea de muniţii, nu producerea lor și, din acest motiv, modificarea operată este restrictivă, de altfel restrângerea artificială a concurenţei fiind tocmai mobilul formulării contestaţiei la care s-a aliniat autoritatea contractantă.

... subliniază că autorul contestaţiei anterioare a fost autorizat în anul 2017 ca armurier care produce muniţii şi a produs efectiv în cursul anului 2018 muniţii, dar abia în urmă cu câteva luni a obţinut autorizaţia de a face parte din industria naţională de apărare, iar autoritatea contractantă ar trebui să se sesizeze dacă acesta a efectuat fără drept aceste operaţiuni până la obţinerea autorizaţiei în temeiul Legii nr. 232/2016, omisiunea sesizării organelor abilitate nefiind o opţiune legală pentru ....

În ceea ce priveşte adăugirea operată la pct. III.I.I.b) din anunţ, se arată că aceasta este şi ea restrictivă şi discriminatorie, având în vedere că armurierii de drept nu parcurg procedura de autorizare, după cum trebuie să o parcurgă armurierii constituiţi la cerere, dar nu sunt scutiţi de deţinerea autorizaţiei. Potrivit art. 154 alin. (3) din O.U.G. nr. 114/2011, modificările trebuie efectuate şi în anunţ, dar şi în documentaţia de atribuire, ceea ce nu s-a întâmplat, motiv pentru care erata trebuie anulată.

Urmare celor antemenționate, contestatorul solicită admiterea contestaţiei aşa cum a fost formulată.

În drept, contestatorul invocă Documentaţia de atribuire, O.U.G. nr. 114/2011, Legea nr. 101/2016, Legea nr. 295/2004, Legea nr. 232/2016.

Prin adresa nr. CAIA-3579 din 05.08.2019, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 30328/05.08.2019, autoritatea contractantă a transmis punctul său de vedere cu privire la contestație, prin care solicită respingerea acesteia ca nefondată, pentru următoarele motive:

Autoritatea contractantă precizează că a iniţiat, la data de 15.07.2019, în conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 114/2011 cu modificările şi completările ulterioare, o procedură de atribuire - cerere de oferte pentru încheierea unui acord-cadru de furnizare cartuşe diferite calibre, prin publicarea în SICAP a invitaţiei de participare nr. ... și a

stabilit criteriile de calificare şi selecţie în conformitate cu prevederile art. 151 din O.U.G. nr. 114/2011. Pentru îndeplinirea criteriului „capacitatea de exercitare a activităţii profesionale”, inclusiv cerinţele privind înscrierea în registrele profesionale sau comerciale a solicitat drept cerinţă de calificare ca ofertanţii să facă dovada că au capacitatea profesională de a realiza activităţile care fac obiectul acordului-cadru, iar modalităţile prin care poate fi demonstrată această cerinţă sunt următoarele:
- certificat constatator, emis de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte informaţii actualizate la data limită de depunere a ofertelor privind obiectul de activitate, datele de identificare, acţionarii/asociaţii, organele de conducere, administratorii, alte informaţii relevante;
- prezentarea autorizaţiei valabile la data limită de depunere a ofertelor, din care să reiasă că operatorii economici sunt autorizaţi, potrivit prevederilor Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și muniţiilor, cu modificările şi completările ulterioare, să desfăşoare comerţ/comercializare de arme şi muniţii;
- documente valabile la data limită de depunere a ofertelor, din care să reiasă că operatorii economici sunt înregistraţi în vederea efectuării de operaţiuni de comerţ exterior cu muniţii, în conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor şi altor operaţiuni cu produse militare, republicată în cazul în care produsele ofertate au producător extern.

De asemenea, pentru ofertanţii străini se solicită documente edificatoare care să dovedească forma de înregistrare ca persoană fizică sau juridică şi, după caz, de atestare ori apartenenţa din punct de vedere profesional, în conformitate cu prevederile din ţara în care operatorul economic este stabilit, precum și documente valabile la data limită de depunere a ofertelor, din care să reiasă că operatorii economici sunt înregistraţi în vederea efectuării de operaţiuni de comerţ exterior cu produse militare pe teritoriul României, în conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor şi altor operaţiuni cu produse militare, respectiv că au calitatea de armurieri conform prevederilor Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor şi muniţiilor, cu modificările şi completările ulterioare.

Autoritatea contractantă învederează că în data de 30.07.2019 a publicat erata nr. ... prin care a adus modificări anunțului .../15.07.2019, iar în data de 31.07.2019 a publicat erata nr. EN1011464 prin care a prelungit termenul de depunere a ofertelor până la data de 09.08.2019.

... precizează că modificările aduse au completat, pe de o parte, lista actelor normative care reglementează cadrul legal specific derulării procedurii, prin adăugarea Legii nr. 232/2016 privind industria naţională de apărare şi H.G. nr. 611/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 232/2016, iar, pe de altă parte, au adăugat modalităţilor de îndeplinire a cerinţei referitoare la autorizare, obligaţia ca operatorii economici care fac parte din industria naţională de apărare să

demonstreze îndeplinirea cerinţei prin prezentarea autorizaţiei reglementate de Legea nr. 232/2016.

Se arată că societatea contestatoare nu demonstrează modul în care îi este vătămat interesul legitim.

Autoritatea contractantă învederează că, prin modificările aduse a adăugat o nouă cerinţă pentru demonstrarea capacităţii operatorilor economici de a realiza activităţile care fac obiectul acordului-cadru, şi anume autorizaţia prevăzută de Legea nr. 232/2016 doar pentru operatorii economici care au dreptul de a desfăşură activităţile necesare realizării de produse militare, sensibile şi strategice şi/sau serviciile aferente acestora, completare care nu restrânge dreptul de a participa la procedură operatorilor economici autorizaţi să desfăşoare operaţiuni cu arme şi muniţii, constituiţi conform prevederilor art. 100 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și muniţiilor, cu modificările şi completările ulterioare.

Autoritatea contractantă precizează că a oferit astfel şanse egale tuturor potenţialilor ofertanţi care îndeplinesc condiţiile legale pentru desfăşurarea operaţiunilor cu produsele care fac obiectul procedurii și nu rezultă cum este vătămat interesul contestatorului prin introducerea unor cerinţe care nu restricţionează participarea sa la procedură.

Cu privire la critica privind nelegalitatea eratei, se arată că, prin publicarea eratei, autoritatea contractantă a procedat corect, completarea cerinţelor de calificare în cadrul invitaţiei de participare nefiind posibilă în alt mod. Însăşi contestatorul indică dispoziţiile art. 154 din O.U.G. nr. 114/2011 care prevede la alin. (4), că orice modificare şi/sau completare a criteriilor de calificare şi selecţie precizate conform alin. (3) conduc/ conduce la anularea procedurii de atribuire, cu excepţia modificărilor aduse prin decizia Consiliului Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor sau a celor operate de către autoritatea contractantă ca erate, dar doar în cazul în care publicarea eratelor s-a făcut cu prelungirea perioadei de depunere a candidaturilor. Or, aşa cum se observă din textul legii, modificarea şi/sau completarea criteriilor de calificare este permisă, contrar susţinerilor contestatorului. Se precizează că odată cu publicarea eratei, autoritatea contractantă a procedat şi la prelungirea termenului de depunere a ofertelor, aşa cum prevede dispoziţia legală.

Referitor la introducerea Legii nr. 232/2016 privind industria naţională de apărare ca legislaţie aplicabilă prezentei proceduri, modificarea cerinţei privind depunerea autorizaţiei privind armurierii de drept şi obligaţia de a deţine autorizaţia descrisă în Legea nr. 232/2016, autoritatea contractantă precizează că obiectul procedurii de atribuire îl constituie furnizarea de cartuşe diferite calibre utilizate la armamentul din dotarea autorităţii contractante, care reprezintă produse militare, iar ... este una din instituţiile componente ale sistemului naţional de apărare.

Autoritatea contractantă subliniază că, pentru aceste motive nu putea omite introducerea în cadrul legislaţiei aplicabile a Legii nr. 232/2016, care

reglementează tocmai activitatea acestor potenţiali furnizori, iar cerinţa privind autorizaţia în cazul armurierilor de drept nu a fost modificată.

Se arată că, prin cerinţa introdusă la Secţiunea III. 1.1) lit. d), respectiv prezentarea autorizaţiei prevăzută la art. 3 pct. b) din Legea nr. 232/2016, coroborat cu art. 2 alin. (1) din H.G. nr. 611/2017, autoritatea contractantă intenţionează ca acei operatori economici care desfăşoară activităţi necesare realizării de produse militare, sensibile şi strategice, să prezinte documentele impuse de legislaţia sus-menţionată. Această cerinţă nu exclude ca operatorii economici care au în obiectul de activitate producerea de muniţii să aibă calitatea de armurieri, autorizaţi să desfăşoare comerţ/comercializare de arme şi muniţii conform prevederilor Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor şi muniţiilor.

Autoritatea contractantă precizează că modificările aduse prin erata nr. ... prezintă relevanţă pentru procedură şi sunt corelate cu obiectul contractului. Totodată, măsurile adoptate nu sunt contrare prevederilor art. 154 din O.U.G. nr. 114/2011 şi nu trebuie anulate, aşa cum solicită contestatorul.

Urmare celor antemenționate, autoritatea contractantă solicită respingerea contestației, ca nefondată.

În drept, ... invocă prevederile O.U.G. nr. 114/2011 și ale Legii nr. 101/2016.

Prin adresa nr. N2395/08.08.2019, înregistrată la C.N.S.C. cu nr. 30998/08.08.2019, autoritatea contractantă a transmis dosarul achiziției publice.

Prin adresa nr. 10518/14.08.2019, înregistrată la C.N.S.C. cu nr. 31825/14.08.2019, ... a transmis „CONCLUZII SCRISE” în urma studierii dosarului cauzei, prin care combate punctul de vedere al autorităţii contractante nr. CA/A-3579 din 05.08.2018, precizând următoarele:

Contestatorul învederează că, în esenţă, se confirmă faptul că autoritatea contractantă a modificat cerinţele exclusiv ca urmare a presiunilor exercitate de contestatoarea din Bistriţa, iar intenţia acesteia nu a fost aceea de a remedia o omisiune de natura legislaţiei aplicabile şi care ar fi avut un efect vătămător asupra participării în procedură, ci exclusiv de a introduce o cerinţă suplimentară inutilă, dar care o poate avantaja.

Contestatorul reiterează faptul că această contestatoare funcţionează din anul 2017 exclusiv în baza autorizaţiei de armurier autorizat pentru fabricare de muniţii, fără a fi fost necesară autorizaţia emisă în baza Legii nr. 232/2016, iar în acest sens, Consiliul poate cere autorității contractante să clarifice situaţia acestui operator economic.

Se arată că intenţia a fost de a introduce o condiţie suplimentară restrictivă pentru a împiedica exclusiv participarea ..., care este un armurier autorizat, cu activitate exclusivă în sectorul furnizării de arme şi muniţii militare, care nu manifestă vreun interes special de a face parte din industria naţională de apărare, această apartenenţă neprezentând

avantaje pentru operatorii economici de drept privat, legea fiind dată doar pentru a crea portiţe de acordare de ajutoare de stat companiei naţionale.

Contestatorul reîntărește opinia că această autorizaţie nu este dintre cele care crează capacitatea de folosinţă a persoanei în sensul art. 207 din Codul civil, sens în care este opţională şi nedeţinerea ei în situaţia efectuării efective de operaţiuni cu arme şi muniţii nu generează contravenţii sau infracţiuni.

... pune la dispoziţia Consiliului un document CONFIDENŢIAL emis de Ministerul Economiei, care clarifică situaţia autorizaţiei pentru operatorii economici care efectuează operaţiuni cu arme şi muniţii, fiind relevant în speţă chiar faptul că, din punctul de vedere al autorității contractante la contestaţia formulată de ... nu reiese care a fost analiza juridică proprie care a condus la concluzia că trebuie introdusă cerinţa solicitată de contestatoare.

Referilor la categoria operatorilor economici autorizaţi în baza Legii nr. 232/2016, dar care nu sunt constituiţi şi autorizaţi ca armurieri în baza Legii nr. 295/2004, contestatorul precizează că aceştia participă în mod ilegal într-o procedură de atribuire care impune efectuarea de operaţiuni cu arme şi muniţii, fapt binecunoscut autorității contractante, neexistând niciun motiv pentru care aceasta să aprecieze că operatorii ar avea dreptul de a participa în condiţii legale prin înlocuirea autorizaţiei de armurier cu cea de membru al industriei naţionale, din moment ce cele două autorizaţii au domenii de aplicare diferite şi nu sunt substituibile.

... precizează că activează de 16 ani în domeniu şi a avut an de an contracte derulate cu ..., contracte câştigate în condiţii de concurenţă foarte dură şi deseori crescută artificial prin actele săvârşite de autoritatea contractantă, iar în relaţie cu necesităţile de înzestrare cu arme şi muniţii ale Serviciului, industria naţională de apărare nu a avut şi nici nu are vreun rol important, din moment ce tot ceea ce cumpără autoritatea contractantă provine exclusiv de la furnizori privaţi şi din afara ţării.

Se arată că introducerea cerinţei privind deţinerea autorizaţiei emisă în temeiul Legii nr. 232/2016 nu are legătură cu obiectul contractului ce se va atribui, trebuind a fi eliminată.

Referitor la situaţia armurierilor de drept, contestatorul își menţine şi în acest caz criticile formulate și precizează că autoritatea contractantă interpretează în mod propriu prevederile art. 101 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 şi art. 143 alin. (6) din H.G. nr. 11/2018 în sensul că aceştia nu trebuie să deţină autorizaţia de armurier, iar eroarea pe care o face este că aceste prevederi arată doar faptul că armurierii de drept nu trebuie să parcurgă procedura de autorizare, însă autorizaţia trebuie să existe, pentru a demonstra calitatea deţinută.

Se precizează că, totodată, autoritatea contractantă omite intenţionat faptul că prevederile legale dau calitatea de drept, exclusiv pentru operaţiunile pentru care au fost constituiţi, cu alte cuvinte, în limita scopului definit în actele de înfiinţare. Orice operaţiune care nu este inclusă în aceste acte trebuie autorizată.

Contestatorul dă exemplul instructorilor în poligonul de tragere, arătând că, pentru a dobândi această calitate, trebuia urmat un curs de 6 luni şi trebuie dat un examen de promovare. La îndeplinirea acestor condiţii, se emitea atestatul de instructor în poligonul de tragere, însă exista o excepţie în situaţia cadrelor active militare sau de poliţie, care primeau atestatul fără curs şi fără examen, deci nu parcurgeau procedura de obţinere a atestatului, dar atestatul trebuia deţinut. Or, dată fiind multitudinea de armurieri de drept prevăzuţi în lege, autoritatea contractantă nu are de unde să ştie cine vrea să participe şi pentru ce operaţiuni deţine calitatea de drept, motiv pentru care nu poate să croiască cerinţa în asemenea măsură pe talia acestora.

Se arată că modul în care autoritatea contractantă a reformulat cerinţa nu impune nicio condiţie pentru armurierii de drept, practic pentru aceştia neexistând nicio cerinţă de calificare şi selecţie legată de Capacitatea de exercitare a profesiei, situație în care reformularea este nelegală şi trebuie să fie anulată, observând Consiliul că simpla deţinere a calităţii de armurier acoperă cerinţa, toţi armurierii trebuind să deţină actul care atestă această calitate în legătură cu operaţiunea de comercializare, fie ea autorizaţia în sine, fie actul normativ de înfiinţare în care să fie clar menţionat dreptul de efectuare a operaţiunii de comercializare.

Contestatorul arată că își menţine şi critica referitoare la omisiunea autorității contractante de a menţiona modificările făcute în ambele documente publicate în SICAP, iar conform art. 154 alin. (3) din O.U.G. nr. 114/2011, modificările trebuie efectuate şi în anunţ, dar şi în documentaţia de atribuire, ceea ce nu s-a întâmplat, motiv pentru care erata trebuie anulată.

Urmare celor antemenționate, ... solicită admiterea contestaţiei astfel cum a fost formulată.

Prin adresa nr. N2534/29.08.2019, autoritatea contractantă a transmis „Punct de vedere” cu privire la Concluziile scrise depuse de ... cu nr. 10518/14.08.2019, în care precizează următoarele:

Autoritatea contractantă este o instituţie care are în vedere respectarea prevederilor legislaţiei, promovarea concurenţei dintre operatorii economici, nediscriminarea, asigurarea transparenţei şi integrităţii procesului de achiziţie publică, astfel încât insinuări ale contestatoarei privind existenţa unor „relaţii strânse” între ... şi diverşi operatori economici sunt lipsite de sens.

Față de susţinerea contestatoarei conform căreia introducerea cerinţei referitoare la autorizaţia emisă în baza Legii 232/2016 s-a făcut cu intenţia de a împiedica exclusiv participarea sa la procedură, afirmaţia este nefondată, având în vedere următoarele considerente:

Cerinţa prezentării autorizaţiei prevăzută de Legea 232/2016 se adresează doar operatorilor economici din industria naţională de apărare care au dreptul de a desfăşură activităţile necesare realizării de produse militare, sensibile şi strategice şi/sau serviciile aferente acestora.

Se arată că această completare la documentaţia de atribuire nu restrânge dreptul de a participa la procedură operatorilor economici autorizaţi să desfăşoare operaţiuni cu arme şi muniţii, autorizaţi conform prevederilor Legii 295/2004 privind regimul armelor și muniţiilor, cu modificările şi completările ulterioare și, prin urmare, fiind un armurier autorizat, contestatorului nu îi este restricţionată în niciun fel participarea la procedură.

Totodată, afirmaţiile acestuia cu privire la participarea la procedură a operatorilor economici autorizaţi în baza Legii nr. 232/2016 privind industria naţională de apărare nu sunt susţinute de conţinutul adresei „confidenţiale” prezentate, emisă de Ministerul economiei - Direcţia industria naţională de apărare.

Autoritatea contractantă precizează că, în ceea ce priveşte armurierii de drept, demonstrarea capacităţii profesionale de a îndeplini contractul se face prin actul normativ de înfiinţare care are caracter public (de ex. hotărâre de guvern), în acest caz neexistând obligaţia obţinerii unei autorizări de la o altă instituție/autoritate publică.

Referitor la critica privind omisiunea de a efectua modificări în documentaţia de atribuire, autoritatea contractantă precizează că singurul document în care se regăsesc informaţii referitoare la criteriile de calificare şi selecţie şi care face parte din documentaţia de atribuire este fişa de date a achiziţiei. Acest document se generează automat de către sistemul de achiziţii publice pe baza informaţiilor introduse iniţial în anunţul/invitaţia de participare. Prin urmare, orice modificare prin erată la nivelul invitaţiei de participare se consideră efectuată şi în fişa de date a achiziţiei.

Faţă de aspectele menţionate mai sus, autoritatea contractantă solicită respingerea contestaţiei ..., ca nefondată.

Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarea situație de fapt:

În calitate de autoritate contractantă, ... a inițiat o procedură de cerere de ofertă, împărțită pe loturi, organizată în vederea încheierii acordului-cadru de furnizare având ca obiect *„Acord-cadru de furnizare cartușe diferite calibre”*, cod CPV 35331500-8 Cartușe (Rev. 2), prin publicarea în S.I.C.A.P. a invitației de participare nr. .../15.07.2019.

Potrivit invitației de participare și documentației de atribuire, criteriul de atribuire este „prețul cel mai scăzut”, valoarea estimată a acordului cadru de furnizare este între 504.090 lei și 1.487.300 lei, fără TVA.

Pe rolul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor s-a aflat dosarul nr. 1461/2019, în cadrul căruia ... a criticat documentația de atribuire în cadrul aceleiași proceduri.

Autoritatea contractantă a dispus măsurile de remediere solicitate, modificând documentația de atribuire prin erata criticată în prezenta contestație. Urmare celor antemenționate, ... a renunțat la contestația formulată, iar prin Decizia nr. ..., C.N.S.C. a luat act de renunțarea la contestație.

Se are în vedere că în cadrul contestației formulate ... menționează că *nu datorează cauțiune*, deoarece, prevederile art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 nu se aplică în cazul procedurilor derulate în baza O.U.G. nr. 114/2011.

Contestatoarea invocă prevederile art. 10^1 din Codul civil și susține că art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 enumeră actele normative cărora le sunt aplicabile, din care lipsește menționarea O.U.G. nr. 114/2011.

Având a se pronunța asupra condiției de admisibilitate a cererii introdusă prin art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, modificată prin O.U.G. nr. 45/2018, potrivit căreia contestația va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii cauțiunii, Consiliul nu va reține susținerea contestatoarei, conform cărora că la art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 nu este menționată și O.U.G. nr. 114/2011.

În acest sens, Consiliul are în vedere prevederile art. 70 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, conform cărora:

„(1) Trimiterile din cadrul altor acte normative la prevederile capitolului IX din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziţie publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările şi completările ulterioare, se consideră făcute la dispoziţiile corespunzătoare din prezenta lege.”

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 188 alin. (1) din Legea nr. 114/2011:

„Art. 188. - (1) Prevederile Legii nr. 101/2016, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător. ”

Prin urmare și prevederile art. 61^1 din Legea nr. 101/2016 se aplică în mod corespunzător și procedurilor de atribuire organizate în temeiul O.U.G. nr. 114/2011.

Ulterior solicitării Consiliului, contestatoarea a transmis Recipisa de consemnare a cauțiunii aferente, emisă de CEC Bank – Sucursala Victoria, în data de 02.08.2019, sub nr. 205639645/1, în valoare de 17.804,20 Ron, îndeplinind astfel procedura stabilită la art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, modificată prin O.U.G. nr. 45/2018.

Deoarece Consiliul s-a pronunţat asupra capătului de cerere privind suspendarea procedurii de atribuire până la soluţionarea contestaţiei formulată de ..., prin Încheierea nr. ..., (prin care a fost admisă cererea de suspendare a procedurii de atrubuire) prin prezenta urmează a fi soluţionate capetele de cerere cu privire la fondul cauzei.

Referitor la fondul cauzei, Consiliul a luat în considerare prevederile art. 19 din Legea nr. 101/2016, conform cărora *„La cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția documentelor pe care operatorii economici le declară confidențiale (...)”.*

În aplicarea principiului tratamentului egal, conform art. 2 alin. (2) din OUG nr. 114/2011 și în conformitate cu dispoziţiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, procedura de soluţionare a contestaţiilor se desfăşoară cu respectarea principiilor legalităţii, celerităţii, contradictorialităţii, asigurării dreptului la apărare, imparțialității și independenței activității administrativ-jurisdicționale. Pe cale de consecinţă, Consiliul va lua în considerare apărările şi argumentele aduse de petenţi formulate şi înregistrate la Consiliu până la data emiterii prezentei decizii.

Având în vedere cele mai sus reţinute şi dispoziţiile legale mai sus invocate, Consiliul a admis solicitarea societății contestatoare de studiere a dosarului cauzei, acesta prezentându-se la Consiliu și depunând *Concluzii scrise* cu actul nr. 10518/14.08.2019, înregistrat la Consiliu sub nr. 31825/14.08.2019.

Analizând criticile formulate de autoarea contestației, Consiliul constată că acestea vizează aspecte legate de nelegalitatea introducerii prin Erata ... din 30.07.2019, erata pe care o consideră nelegală, prin care autoritatea contractantă a modificat criteriile de calificare şi selecţie introducând aplicabilitatea Legii 232/2016 şi necesitatea deţinerii autorizaţiei prevăzute în această lege. S-a adăugat că introducerea aplicabilităţii Legii 232/2016 la secţiunea Legislaţie aplicabilă, modificarea cerinţei privind autorizaţia în cazul armurierilor de drept şi introducerea obligaţiei de a deţine autorizaţia descrisă în Legea 232/2016 sunt modificări ce nu au nicio relevantă în prezenta procedură şi nu sunt corelate cu obiectul contractului de urmează a fi atribuit.

În replică la cele reclamate achizitoarea susține că prin modificările aduse a oferit astfel şanse egale tuturor potenţialilor ofertanţi care îndeplinesc condiţiile legale pentru desfăşurarea operaţiunilor cu produsele care fac obiectul procedurii.

Trecând la analiza celor mai sus reclamate se are în vedere că autoritatea contractantă a stabilit criteriile de calificare şi selecţie în conformitate cu prevederile art. 151 din O.U.G. 114/2011. Astfel pentru îndeplinirea criteriului *capacitatea de exercitare a activităţii profesionale,* a solicitat drept cerinţă de calificare ca ofertanţii să facă dovada că au capacitatea profesională de a realiza activităţile care fac obiectul acordului-cadru. Modalităţile prin care poate fi demonstrată această cerinţă sunt următoarele:

”- a) Certificat constatator, emis de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte informații actualizate la data limită de depunere a ofertelor privind obiectul de activitate, datele de identificare, acționarii/asociații, organele de conducere, administratorii, alte informțtii relevante.

Din documentul prezentat trebuie să rezulte că ofertantul are capacitatea profesională de a realiza activitățile care fac obiectul acordului-cadru, respectiv producerea/comercializarea de munțtii.

b) Autorizație valabilă la data limită de depunere a ofertelor, din care să reiasă că operatorii economici sunt autorizați, potrivit prevederilor Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, cu modificările și completările ulterioare, să desfășoare comerț/comercializare de arme și muniții.

c) Documente valabile la data limita de depunere a ofertelor, din care se reiasă că operatorii economici sunt inregistrati in vederea efectuarii de operatiuni de comert exterior cu muniţii, in conformitate cu prevederile O.U.G. nr 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor si altor operatiuni cu produse militare, republicată, în cazul în care produsele ofertate au producător extern."

Ulterior în urma formulării contestației formulată de S.C. PHOENIX M.S. S.R.L. filiala Bistrița și înregistrată la ... sub nr. N 2244/23.07.2019, achizitoarea a dispus măsuri de remediere și a publicat la data de 30.07.2019 Erata nr. ..., prin care a adus modificări invitaţiei de participare, iar în data de 31.07.2019 a publicat erata nr. EN1011464 prin care a prelungit termenul de depunere a ofertelor până la data de 09.08.2019.

Modificările aduse de autoritatea contractantă au completat pe de o parte lista actelor normative care reglementează cadrul legal specific derulării procedurii prin adăugarea *Legii 232/2016 privind industria naţională de apărare şi HG nr 611/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 232/2016*, iar pe de altă parte au adăugat modalităţilor de îndeplinire a cerinţei referitoare la autorizare, obligaţia ca operatorii economici care fac parte din industria naţională de apărare, să demonstreze îndeplinirea cerinţei prin prezentarea autorizaţiei reglementate de Legea 232/2016, respectiv:

Completarea în Secțiunea III. 1.1.b) - Capacitatea de exercitare a activităţii profesionale din Fișa de date a cerinței b) pentru ofertanții români, astfel:

"b) Autorizaţie valabila la data limita de depunere a ofertelor, din care sa reiasa ca operatorii economici sunt autorizati, potrivit prevederilor Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor si muniţiilor, cu modificările si completările ulterioare, sa desfasoare comert/comercializare de arme si muniţii. Autorizatia se solicita pentru ofertanţi, alţii decât armurierii de drept definiţi conform prevederilor art. 100 alin. (1) din Legea nr. 295/2004

Introducerea La pct 1) Pentru ofertanții români, introducerea cerinței d), astfel:

d) Autorizație prevăzută la art. 3 pct. b) din Legea 232/2016, coroborat cu art. 2 alin (1) din H.G. 611 / 2017, privind Normele metodologice de aplicare a Legii 232/2016, emisă de ministerul de resort sau de către instituțiile din FSNA pentru operatorii din subordine, coordonare sau aflați în portofoliu. Autorizația se solicită pentru operatorii economici din industria națională de apărare care au dreptul sa desfășoare

activități necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice, și/sau serviciile aferente acestora."

Problema care se impune a fi dezlegată de Consiliu vizează pretinsa nelegalitate a introducerii aplicabilității Legii nr. 232/2016 şi necesitatea deţinerii autorizaţiei prevăzute în această lege, iar pe de altă parte pretinsa nelegalitate a modului în care autoritatea contractantă a reformulat cerinţa, rezultând astfel că nu impune nicio condiţie pentru armurierii de drept, *"practic pentru aceştia nu există nicio cerinţă de calificare şi selecţie legată de capacitatea de exercitare a profesiei."*

Obiectul acordului-cadru de furnizare îl reprezintă furnizarea de cartuşe diferite calibre utilizate la armamentul din dotarea autorităţii contractante, categoriile şi cantităţile de muniţii, grupate în 4 loturi, și specificații tehnice ale acestora sunt descrise în cadrul caietului de sarcini.

Consiliul are în vedere că în fișa de date a achiziției au fost indicate cap. III.1.9) *Legislația aplicabilă*, actele normative care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică în cauză, respectiv:

"(...)

1) Ordonanţa de urgenţă nr. 114/2011 privind atribuirea anumitor contracte de achiziţii publice în domeniile apărării si securităţii

2) Legea nr. 101/2016 privind remediile si căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziţie publică, a contractelor sectoriale si a contractelor de concesiune de lucrări si concesiune de servicii, precum si pentru organizarea si funcţionarea Consiliului Naţional de soluţionare a contestaţiilor;

3) Legea nr. 295/2004, republicată, privind regimul armelor şi muniţiilor, cu modificările şi completările ulterioare;

4) O.U.G. nr. 158/1999 privind regimul exporturilor şi importurilor de produse strategice, republicată."

Așa cum a fost mai sus reținut, ulterior a introdus și următoarle acte normative:

"- Legea 232/2016 privid industria naţionala de aparare, precum si pentru modificare si completarea unor acte normative;

- H.G. 611/2017 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 232/2016".

Prin urmare, autoritatea contractantă era obligată să se raporteze la rigorile impuse de aceste acte normative cu regim special pe care le-a indicat în documentația de atribuire și să solicite documentele aferente lor.

Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare reglementează, conform art. 1 din aceasta, organizarea și funcționarea industriei naționale de apărare și activitățile necesare realizării de produse militare sensibile și strategice astfel încât aceasta să asigure protecția intereselor naționale de apărare ale României, inclusiv a intereselor esențiale ale siguranței naționale. relevante fiind următoarele dispoziții legale conținute de actul normativ amintit:

- art. 3 lit. b): *autorizația - act administrativ eliberat de către ministerul de resort sau de instituția din cadrul FSNA, care conferă*

operatorului economic dreptul de a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora, precum și dreptul de a se înscrie în registru;

- art. 3 lit. s): *operatorul economic din industria națională de apărare - persoana juridică română, autorizată să desfășoare activități necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice, precum și/sau cu serviciile aferente acestora, reglementate de prezenta lege, denumit în continuare operator economic;*

- art. 3 lit. ş): *activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice precum: activități de proiectare, cercetare-dezvoltare, inovare, încercare și testare-evaluare, autorizare, certificare, fabricare, furnizare, modernizare, mentenanță, casare, dezafectare, vânzare-cumpărare, deținere, închiriere, schimb, împrumut de folosință, transport, depozitare;*

- art. 3 lit. w): *produsele strategice - produse care se regăsesc în programe strategice de înzestrare ale instituțiilor cu atribuții din cadrul FSNA (printre care se numără și ..., s.n.) stabilite prin hotărâre a Guvernului, care pot include produse militare, sensibile, precum și materii prime/materiale și subansamble necesare operatorilor economici pentru realizarea acestora, care satisfac nevoile de înzestrare necesare pentru asigurarea intereselor de securitate ale României;*

- art. 3 lit. z): *FSNA (forțele sistemului național de apărare) - cuprinde instituțiile și autoritățile publice care au stabilite prin lege atribuții și competențe în domeniul apărării și securității naționale;*

- art. 37: *Operatorii economici din sectorul industriei de apărare beneficiază și de următoarele drepturi: să participe la orice procedură stabilită de către instituțiile din cadrul FSNA privind atribuirea contractelor de achiziții publice (...);*

- art. 38 alin. (2): *Operatorii economici care intenționează să furnizeze produse/servicii pentru instituțiile din FSNA au obligația să se înscrie în registru și în catalog.*

Referințe despre produsele sensibile menționate de Legea nr. 232/2016 se regăsesc în O.U.G. nr. 114/2011, respectiv *art. 3 pct. 28: produsele sensibile, lucrări sensibile și servicii sensibile sunt produse, lucrări și servicii destinate utilizării în scopuri de securitate, care implică, necesită și/sau conțin informații clasificate.*

De asemenea sunt incidente și dispozițiile prevăzute în cadrul H.G. 611/2017 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 232/2016 respectiv:

- art. 2 alin. (1) -*Operatorii economici care au sau intenționează să includă în obiectul de activitate oricare dintre activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice, denumite în continuare produse, și/sau să presteze serviciile aferente acestora trebuie să solicite de la ministerul de resort autorizația prevăzută la art. 3 lit. b) din Legea nr. 232/2016, al cărei model este stabilit în anexa nr. 1, conform codurilor CAEN privind clasificarea activităților din economia națională.*

- art. 2 alin. (2)-*Criteriile pe care trebuie să le îndeplinească, în mod cumulativ, un operator economic pentru a fi autorizat să desfășoare în România activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau să presteze serviciile aferente acestora, precum și pentru a avea dreptul de a se înscrie în registrul unic al operatorilor economici și al capacităților de producție și/sau servicii pentru apărare, astfel cum este prevăzut la art. 3 lit. x) din Legea nr. 232/2016, denumit în continuare registru, sunt următoarele: (...)*

-să dețină una sau mai multe capacități și să desfășoare una sau mai multe activități așa cum sunt definite la art. 3 lit. c), d) și/sau ş) din Legea nr. 232/2016;

-să obțină avizul prealabil din partea instituțiilor cu atribuții din domeniul securității naționale, prevăzut la art. 6 alin. (5) lit. m) din Legea nr. 232/2016, care indică necesitatea utilizării produselor și/sau serviciilor realizate de operatorul economic, respectiv Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale Serviciul de Pază și Protecție."

Așa cum a fost mai sus reținut, obiectul procedurii de atribuire îl constituie furnizarea de cartuşe diferite calibre utilizate la armamentul din dotarea autorităţii contractante care reprezintă produse militare. *...* este una din instituţiile componente ale sistemului naţional de apărare. Printre potenţialii furnizori se numără şi operatorii economici din industria naţională de apărare, rolul lor fiind important în asigurarea necesarului de produse militare, sensibile şi strategice pentru instituţiile componente ale sistemului naţional de apărare. Actul normativ care reglementează activitatea acestei instituții, este Legea nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază, iar art. 1 alin. (1) și alin. (2) din acest act normativ prevăd: *"... este organ de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, specializat în asigurarea protecției demnitarilor români, a demnitarilor străini pe timpul ședерii lor în România, a familiilor acestora, în limitele competentelor legale, precum și în asigurarea pazei sediilor de lucru și a reședințelor acestora, potrivit hotărârilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării. ... are structură militară și este parte componentă a sistemului național de apărare".*

Coroborând așadar prevederile art. 1 din Legea 232/2016 cu cele ale art. 1 alin. (2) din Legea 295/2004 și respectiv cu cele ale art. 1 din Legea 191/1998, concluzia care se desprinde este că obiectul achiziției publice derulate de autoritatea contractantă în calitatea sa de organ de stat cu atribuții în domeniul securității naționale este guvernat de *Legea 232/2016* - ca lege specială ce reglementează organizarea și funcționarea industriei naționale de apărare și activitățile necesare realizării de produse militare sensibile și strategice.

Or, în condițiile în care contractul de achiziție în speță se supune unei legislații speciale, astfel cum a fost menționată la capitolul aferent legislației aplicabile, autoritatea contractantă are obligația de a informa în

mod corect și clar care sunt condițiile de participare, respectiv de a indica documentele (autorizații/licențe/atestate etc.) pe care trebuie să le prezinte operatorii economici interesați în a participa la această procedură.

În justificarea celor de mai sus, Consiliul are în vedere dispozițiile art. 20 alin. (3) din H.G. nr. 395/2016, potrivit cărora: *„Documentaţia de atribuire conţine orice cerinţă, criteriu, regulă şi alte informaţii necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare completă, corectă şi explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire”,* coroborat cu cele ale art. 27 alin. (1) din O.U.G. nr. 114/2011, care stabilesc: *„Autoritatea contractantă are obligaţia de a preciza în cadrul documentaţiei de atribuire orice cerinţă, criteriu, regulă şi alte informaţii necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului* ***o informare completă, corectă şi explicită*** *cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire.”*

De asemenea, prevederile art. 29 alin. (1) din H.G. nr. 395/2016, respectiv: *„Criteriile de calificare au ca scop demonstrarea potenţialului tehnic, financiar şi organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potenţial care trebuie să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul/acordul-cadru şi de a rezolva eventualele dificultăţi legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câştigătoare”,* indică foarte clar importanța acestora.

Este adevărat că autoritatea contractantă nu are dreptul ca, prin cerințele impuse în documentația de atribuire, să restricționeze participarea la procedura de atribuire și să respecte dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 114/2011, potrivit cărora: *„Scopul prezentei ordonanţe de urgenţă îl constituie: a) promovarea concurenţei dintre operatorii economici”,* dar acest lucru trebuie coroborat, în mod evident, cu rigorile impuse de legislația specială în efectuarea acestui contract de achiziție publică.

Prin urmare, Consiliul respinge ca neîntemeiate susținerile contestatoarei conform cărora *”Introducerea aplicabilităţii legii 232/2016 la secţiunea Legislaţie aplicabilă, modificarea cerinţei privind autorizaţia în cazul armurierilor de drept şi introducerea obligaţiei de a deţine autorizaţia descrisă în legea 232/2016 sunt modificări ce nu au nicio relevantă în prezenta procedură şi nu sunt corelate cu obiectul contractului de urmează a fi atribuit”* întrucât în temeiul principiului asumării răspunderii, statuat de art. 2 alin. 2 lit. f) din Legea nr. 98/2016, precum și în temeiul art. 2 alin. (2) lit. g) din O.U.G. nr. 114/2004, obiectul contractului de achiziție publică trebuie corelat cu toate normele legale cu regim special, inclusiv cu cele citate mai sus.

În aceste condiții, se are în vedere faptul că autoritatea contractantă a indicat, în mod concret, care sunt documentele edificatoare, (autorizații, atestate, licențe etc.), raportat la legislația specială consemnată în fișa de date, la cap. III.1.9, astfel încât să nu lase la latitudinea operatorilor economici interesați să participe la procedura de atribuire în cauză, să depună diverse acte pe care ei le-ar considera adecvate, fiind astfel

respectate prevederilor art. 20 alin. (3) din H.G. nr. 395/2016 și pe cele ale art. 27 alin. (1) din O.U.G. nr. 114/2011, citate anterior.

Contrar celor susținute de autoarea contestației, potrivit cărora *”autorizaţia prevăzută în legea 232/2016 se referă la fabricanţi, ori obiectul contractului îl reprezintă vânzarea de muniţii, nu producerea lor. Din acest motiv, modificarea operată este restrictivă, de altfel restrângerea artificială a concurenţei (...)* Consiliul are în vedere art. 3 lit. ş) din Legea 232/2016, care prevede: ”*activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice precum: activități de proiectare, cercetare-dezvoltare, inovare, încercare și testare-evaluare, autorizare, certificare, fabricare, furnizare, modernizare, mentenanță, casare, dezafectare, vânzare-cumpărare, deținere, închiriere, schimb, împrumut de folosință, transport, depozitare”*

În concluzie, în raport de toate aspectele mai sus reținute, Consiliul va respinge critica contestatoarei în referire la nelegalitatea introducerii aplicabilității Legii nr. 232/2016 și necesitatea deţinerii autorizaţiei prevăzute în această lege.

Astfel Consiliul determină că este incidentă aplicabilitatea Legii nr. 232/2016 care reglementează activitatea potenţialilor furnizori printre care se numără şi operatorii economici din industria naţională de apărare, rolul lor fiind unul extrem de important în asigurarea necesarului de produse militare, sensibile şi strategice pentru instituţiile componente ale sistemului naţional de apărare, contrar celor susținute de contestatoare, potrivit cărora *introducerea cerinţei privind deţinerea autorizaţiei emise în temeiul Legii 232/2016 nu are legătură cu obiectul contractului ce se va atribui, trebuind a fi eliminată.*

În raport de cele mai sus reținute, este judicioasă introducerea aplicabilității Legii nr. 232/2016 care reglementează activitatea acestor potenţiali furnizori, respectiv operatorii economici din industria naţională de apărare.

Consiliul are în vedere că din moment ce prevederile respective introduse prin erată nu încalcă vreo dispoziție legală și nu prejudiciază ofertanți, nu se impune înlăturarea lor. Un operator economic poate critica prevederile documentației de atribuire doar în măsura în care acestea sunt *restrictive, insuficiente și neclare, contradictorii, de natură a conduce la imposibilitatea depunerii unei oferte sau ar atrage tratarea diferită a prevederilor documentației de atribuire, situație care ar conduce la imposibilitatea comparării ofertelor* și alte situații de natură a-i obstrucționa/prejudicia participarea, în raport cu alți ofertanți.

În situația descrisă completarea din erata amintită nu restrânge dreptul de a participa la procedură operatorilor economici autorizaţi să desfăşoare operaţiuni cu arme şi muniţii, constituiţi conform prevederilor art. 100 din Legea 295 / 2004 privind regimul armelor si muniţiilor, cu modificările şi completările ulterioare.

Așadar sub acest aspect sunt judicioase în cauză susținerile achizitoarei din cadrul punctului de vedere cu privire la concluziile scrise

depuse de ..., potrivit cărora *”Cerința prezentării autorizației prevăzută de Legea 232/2016 se adresează doar operatorilor economici din industria națională de apărare care au dreptul de a desfășură activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora.*

Această completare la documentația de atribuire nu restrânge dreptul de a participa la procedură operatorilor economici autorizați să desfășoare operațiuni cu arme și muniții, autorizați conform prevederilor Legii 295 / 2004 privind regimul armelor și munițiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, fiind un armurier autorizat, contestatoarei nu îi este restricționată în niciun fel participarea la procedură.”

Practica Consiliului și a instanțelor este unanimă în sensul că pe calea contestației nu se poate solicita înăsprirea condițiilor de participare pentru operatorii economici, în scopul diminuării concurenței, ci dimpotrivă, o contestație vizează anularea unui act care îngrădește participarea ofertanților în procedură.

Printr-un demers în justiție trebuie să se urmărească asigurarea propriilor interese, nu ale altuia sau salvgardarea legii în general.

Consiliul apreciază că autoritatea contractantă prin introducerea și aplicabilității Legii nr. 232/2016 și a cerinței prezentării autorizației prevăzută de Legea 232/2016 care se adresează doar operatorilor economici din industria națională de apărare care au dreptul de a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora, nu restrânge dreptul de a participa la procedură a operatorilor economici autorizați să desfășoare operațiuni cu arme și muniții, autorizați conform prevederilor Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, astfel nu a nesocotit dispozițiile legale incidente mai sus amintite, iar în speță, contestatoarea nu a suferit niciun prejudiciu, nu a fost împiedicată să afle despre inițierea acestei proceduri și nici să participe la aceasta prin depunerea unei oferte.

În acest context Consiliul apreciază că autoritatea contractantă este singura în măsură să stabilească necesitățile sale obiective, achizițiile pe care le va face în acest sens precum și asigurarea unei concurente reale și nediscriminatorii între operatorii economici prin stabilirea cerințelor de calificare pentru a obține cea mai bună ofertă din punct de vedere raport calitate preț, având în vedere scopul promovării concurenței între operatorii economici și principiul nediscriminării inițierii procedurilor de atribuire a contractelor/acordurilor cadru de achiziții publice.

În concluzie, criticile contestatoarei referitoare la faptul că *”vătămarea rezultă în mod cert din faptul că, fiind ofertant în procedură, îmi este periclitată şansa de a deveni contractant prin modificările aduse criteriilor de calificare şi selecţie, care devin neclare şi vor conduce la o evaluare inegală a ofertelor”* sunt considerate neîntemeiate, lipsite de fundamentul necesar pentru a determina caracterul nelegal/dicriminatoriu al acestora, nefiind aduse argumente/dovezi cu privire la modul în care

este împiedicată efectiv *participarea sa* la procedura de atribuire în cauză prin cerinţele impuse.

Se are în vedere că ... a depus cu ocazia formulării concluziilor scrise, urmare a studierii dosarului achiziției publice. un înscris nr. 250.744/06.03.2019 provenind de la Ministerul Economiei-Direcția Industria de Apărare, potrivit căruia se menționează următoarele:

„Având în vedere cele transmise de dumneavoastră prin adresa cu nr.9808/19.02.2019 vă supunem atentiei următoarele:

- Legea nr. 232/2016 privind industria naţională de apărare, precum și pentru modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare reglementează şi o parte determinată a activităților desfăşurate de operatorii economici anume „activităţile necesare realizării de produse militare, sensibile şi strategice" în condiţiile în care scopul legii este „să asigure protecţia intereselor naţionale de apărare ale României, inclusiv a intereselor esenţiale ale siguranţei naţionale.";
- În stabilirea semnificaţiei sintagmelor „produse militare, sensibile şi strategice", Legea 232/2016 face trimitere la prevederile OUG. nr.114/2011 privind atribuirea anumitor contracte de achiziţii publice în domeniile apărării şi securităţii aprobată cu modificări şi completări prin Legea 195/2012 şi integrează astfel legislaţie europeană incidentă, respectiv Decizia Consiliului Uniunii Europene nr. 255/58 din 15 aprilie 1958. În acest context, observăm faptul că solicitarea dvs. cu referire la „armele şi muniţiile militare, interzise" şi „operaţiunile cu acestea descrise în Legea 295/2004" reprezintă o abordare detaliată a doar uneia dintre cele 15 categorii generice cuprinzând materiale de război avute în vedere la definirea produselor militare.

În analiza situaţiei prezentate găsim astfel că sunt incidente prevederile art. 10 Cod Civil potrivit căruia „Legile care derogă de la o dispoziţie generală, care restrâng exerciţiul unor drepturi civile sau care prevăd sancţiuni civile se aplică numai în cazurile expres şi limitativ prevăzute de lege" coroborate cu cele ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative art.15. alin. (3)-„Reglementarea este derogatorie dacă soluţiile legislative referitoare la o situaţie anume determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-şi caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri."

Opinăm, pe cale de consecinţă, că dreptul de a desfăşura activităţile necesare realizării de produse militare, sensibile şi strategice şi/sau serviciile aferente acestora dobândit de un operator economic ca urmare a autorizării în condiţiile Legii 232/2016, nu substituie nici unui alt aviz/autorizare pe care operatorul economic este obligat să le deţină/obţină din partea autorităţilor statului.

Observăm totodată că, potrivit Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al muniţiilor (r2) cu modificările şi completările ulterioare, art.3. – Autoritatea competentă, „Poliția Română este autoritatea competentă care exercită controlul privind deţinerea, portul şi folosirea armelor, pieselor şi muniţiilor, precum şi cu privire la operaţiunile cu arme și muniţii, în condiţiile prezentei legi".

Contestatoarea susține că: *"Nu există niciun motiv pentru care ... să aprecieze că aceştia ar avea dreptul de a participa în condiţii legale prin înlocuirea autorizaţiei de armurier cu cea de membru al industriei naţionale, din moment ce cele 2 autorizaţii au domenii de aplicare diferite şi nu sunt substituibile."*

Sunt judicioase susținerile societății contestatoare în referire la faptul că cele două autorizaţii au domenii de aplicare diferite şi nu sunt substituibile, aspecte de care achizitoarea a ținut cont, astfel că a solicitat următoarele: *"cerința prezentării autorizației prevăzută de Legea 232/2016 se adresează doar operatorilor economici din industria națională de apărare care au dreptul de a desfășura activitățile necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice și/sau serviciile aferente acestora.*

Această completare la documentația de atribuire nu restrânge dreptul de a participa la procedură operatorilor economici autorizați să

desfășoare operațiuni cu arme și muniții, autorizați conform prevederilor Legii nr. 295 / 2004 privind regimul armelor și munițiilor, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, fiind un armurier autorizat, contestatoarei nu îi este restricționată în niciun fel participarea la procedură,

având în vedere că Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare reglementează, conform art. 1 din aceasta, organizarea și funcționarea industriei naționale de apărare și activitățile necesare realizării de produse militare sensibile și strategice astfel încât aceasta să asigure protecția intereselor naționale de apărare ale României, inclusiv a intereselor esențiale ale siguranței naționale, iar Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, potrivit art. 1 din aceasta, reglementează, pe de altă parte, categoriile de arme și muniții precum și condițiile în care deținerea, portul folosirea și operațiunile cu aceste arme și muniții sunt permise pe teritoriul României.

În ceea ce privește cel de-al doilea aspect reclamat de ..., în referire *"la modul în care a reformulat cerinţa nu impune nicio condiţie pentru armurierii de drept, practic pentru aceştia nu există nicio cerinţă de calificare şi selecţie legată de Capacitatea de exercitare a profesiei",* Consiliul constată temeinicia acestuia din considerentele mai jos expuse.

Calitatea de armurieri și armurieri de drept este reglementată de Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, respectiv art. 2 pct. V din Legea nr. 295/2004 reglementează categoriile de persoane cărora li se aplică această lege, respectiv: vânători; colecționari de arme; federații sportive de specialitate; sportivi de tir; antrenori de tir; instructori în poligoane de tragere; armurieri; intermediari.

Din definițiile armurierilor și intermediarilor regăsite la art. 2 pct. V nr. 8-9 din Legea 295/2004, armurierii și intermediarii sunt persoanele fizice sau juridice autorizate în condițiile Legii nr. 295/2004 să desfășoare operațiuni cu/să comercializeze arme și muniții.

Sunt important de reținut și următoarele dispoziții legale incidente tot din același act normativ amintit:

Art. 100. - Armurierii

(1) Sunt armurieri de drept următoarele categorii de persoane juridice:

a) federaţiile sportive naţionale de specialitate, cluburile şi asociaţiile sportive afiliate acestora, precum şi gestionarii fondurilor de vânătoare;

b) companiile naţionale şi societăţile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, constituite în baza unor acte normative în vederea efectuării de operaţiuni cu arme, piese şi muniţii.

(2) Se pot constitui în armurieri, la cerere, persoanele fizice şi juridice, altele decât cele prevăzute la alin. (1), care îndeplinesc condiţiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 101. - Categorii de operaţiuni care pot fi desfăşurate de către armurieri

(1) Persoanele juridice prevăzute la art. 100 alin. (1) sunt autorizate să efectueze operaţiuni cu arme, piese şi muniţii, după cum urmează:

a) instituţiile publice, altele decât cele care au competenţe în domeniul apărării, ordinii publice şi siguranţei naţionale, şi unităţile aflate în subordonarea sau coordonarea acestora care, prin competenţele conferite de lege, desfăşoară activităţi ce necesită deţinerea şi folosirea armelor şi muniţiilor, precum şi federaţiile sportive naţionale de specialitate, cluburile sau asociaţiile sportive afiliate acestora şi gestionarii fondurilor de vânătoare, pentru operaţiuni de procurare, înstrăinare în scop necomercial, reparare şi depozitare;

b) companiile naţionale şi societăţile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, constituite în baza unor acte normative, pentru efectuarea operaţiunilor în vederea cărora au fost constituite.

(2) Persoanele fizice şi juridice prevăzute la art. 100 alin. (2) pot fi autorizate, la cerere, să desfăşoare operaţiuni cu arme din categoriile B, C şi D din anexă, piesele acestora, precum şi cu muniţia corespunzătoare.

(3) Importul, exportul, transferul sau tranzitul armelor şi muniţiilor care se încadrează în categoria produselor militare, potrivit legii, sunt supuse şi controlului autorităţilor cu atribuţii în domeniul produselor strategice ori cu dublă utilizare.

Art. 102. - Constituirea armurierilor Aplicare.

(1) Persoanele fizice şi juridice prevăzute la art. 100 alin. (2) se pot constitui ca armurieri, în baza autorizaţiei eliberate de Inspectoratul General al Poliţiei Române, după includerea în obiectul de activitate a operaţiunilor cu arme, piese şi muniţii.

(2) Autorizaţia prevăzută la alin. (1) se acordă numai dacă toţi asociaţii şi administratorii îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c) şi d) şi nu figurează cu menţiuni în certificatul de cazier fiscal, iar cei care desfăşoară activităţi ce implică accesul efectiv la arme şi muniţii letale îndeplinesc şi condiţiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. a) şi lit. c) -g).

(3) Persoanele fizice se pot constitui ca armurieri, în baza autorizaţiei eliberate de Inspectoratul General al Poliţiei Române, dacă îndeplinesc şi condiţiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. a) şi c) -g).

Art. 103. - Reînnoirea şi retragerea autorizaţiei de constituire a armurierilor

(1) Societăţile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, constituite ca armurieri sunt obligate să solicite reînnoirea autorizaţiei ori de câte ori se schimbă asociaţii sau administratorii acestora, precum şi cu ocazia schimbării sediului social.

(2) Autorizaţia prevăzută la art. 102 alin. (1) se retrage de către autoritatea care a acordat-o, în situaţia în care aceasta constată că

asociaţii şi administratorii armurierului legal constituit nu mai îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 102 alin. (2). Retragerea autorizaţiei are ca efect pierderea calităţii de armurier a societăţii reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Autorizaţia prevăzută la art. 102 alin. (3) se retrage de către autoritatea care a acordat-o în situaţia în care aceasta constată că persoana fizică nu mai îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. a) şi c) -g). Retragerea autorizaţiei are ca efect pierderea calităţii de armurier a persoanei fizice."

Sunt judicioase în soluționare argumentele aduse de achizitoare, în favoarea modificării cerinței reclamate, respectiv:

"Cerinţa privind autorizaţia în cazul armurierilor de drept nu a fost modificată, aşa cum susţine contestatoarea, ci doar s-a recurs la o completare care detaliază concret categoriile de persoane care trebuie să prezinte această autorizaţie conform prevederilor de la art. 100 - 101 din Legea nr. 295/2004. Armurierii de drept, potrivit dispoziţiilor art. 101 alin (2) din Legea nr. 295/2004, sunt autorizaţi direct să efectueze operaţiuni cu arme, piese şi muniţii fară a mai fi nevoie să urmeze o procedură de autorizare. Mai mult, conform art. 143 alin (6) din Normele de aplicare a Legii 295/2004 aprobate prin HG 611/2018, aceşti armurieri sunt exceptaţi de la obţinerea autorizaţiei pentru efectuarea operaţiunilor cu arme, piese, componente esenţiale şi muniţii."

Dispozițiile art. 143 alin (6) din Normele de aplicare a Legii nr. 295/2004 aprobate prin H.G. nr. 611/2018 prevăd:

"Art. 143. - (1) Persoanele constituite ca armurieri pot desfăşura operaţiuni cu arme, piese şi componente esenţiale ale acestora, precum şi muniţii numai după obţinerea autorizaţiei, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 39, sau, după caz, după completarea corespunzătoare a acesteia, care se efectuează, la cerere, de structura de poliţie în a cărui rază de competenţă teritorială se află sediul sau punctul de lucru unde urmează să se desfăşoare aceste operaţiuni.

(2) Pentru obţinerea autorizaţiei prevăzute la alin. (1) sau, după caz, pentru completarea acesteia, armurierul trebuie să depună o cerere în care se precizează categoria de operaţiuni pe care urmează să le deruleze, însoţită de următoarele documente, în original şi în copie:

a) dovada înmatriculării societăţii în registrul comerţului şi actul constitutiv în care să fie prevăzute, la obiectul de activitate, operaţiunile pe care urmează să le deruleze potrivit cererii;

b) dovada deţinerii legale la sediu sau, după caz, la punctele de lucru declarate conform legii a unei clădiri sau a unui spaţiu distinct, destinat efectuării operaţiunilor din categoria prevăzută în cerere şi, după caz, a unui alt spaţiu destinat exclusiv depozitării armelor, precum şi a unui spaţiu suplimentar destinat exclusiv depozitării muniţiilor, capselor sau pulberilor pentru muniţie; spaţii dotate cu sisteme de asigurare a securităţii acestora, avizate de organul de poliţie competent;

c) avizul inspectoratului teritorial de muncă pentru spaţiile destinate depozitării muniţiilor, capselor şi pulberilor pentru muniţie;

d) în cazul armurierilor care doresc să desfăşoare operaţiuni de reparare, verificare şi efectuare a inspecţiilor tehnice ale armelor, dovada deţinerii legale a instrumentelor destinate reparării precum şi, după caz, dovada deţinerii legale de poligoane, pentru verificarea armelor, autorizate în condiţiile legii;

e) în cazul armurierilor care doresc să desfăşoare activităţi de transport de arme, piese, componente esenţiale şi muniţii dovada deţinerii legale a mijloacelor de transport având această destinaţie, omologate în condiţiile legii;

f) în cazul armurierilor care doresc să desfăşoare activităţi de producere a armelor letale şi neletale, a muniţiilor, precum şi a pieselor şi componentelor pentru acestea, dovada deţinerii legale a spaţiilor;

g) documentele prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b), pentru personalul angajat care va desfăşura activităţi ce implică accesul efectiv la arme şi muniţii;

h) împuternicire de reprezentare din partea societăţii în cauză cu privire la persoana care depune documentele;

i) dovada achitării taxelor stabilite de lege pentru autorizare.

(3) Se exceptează de la obligativitatea prezentării documentelor prevăzute la alin. (2) lit. g) persoanele care sunt titulare ale dreptului de deţinere sau de port şi folosire a armelor şi muniţiilor, în condiţiile legii.

(4) Documentele originale prevăzute la alin. (2) lit. a) -f), precum şi certificatul de absolvire a cursului de instruire teoretică şi practică în domeniul armelor şi muniţiilor, depus în condiţiile prevăzute la alin. (2) lit. g), se restituie pe loc, după confruntarea copiilor ce acestea.

(5) În cazul în care persoana juridică are mai multe puncte de lucru, situate pe raza teritorială a mai multor judeţe, unde se vor desfăşura operaţiuni cu arme, piese şi componente esenţiale ale acestora, precum şi muniţii, trebuie să solicite câte o autorizaţie pentru fiecare dintre punctele respective, la organele de poliţie competente în a căror rază se află acestea.

(6) Sunt exceptate de la aplicarea prevederilor alin. (1) - (5), persoanele juridice prevăzute la art. 100 alin. (1) din Lege, pentru categoriile de operaţiuni cu arme, piese şi componente esenţiale ale acestora, precum şi muniţii prevăzute la art. 101 alin. (1) din Lege. ”

Autoarea contestației susține în cadrul concluziilor scrise faptul că *”în această situaţie, reformularea este nelegală şi ea trebuie să fie anulată, observând Consiliul că simpla deţinere a calităţii de armurier acoperă cerinţa, toţi armurierii trebuind să deţină actul care atestă această calitate în legătură cu operaţiunea de comercializare, fie ea autorizaţia în sine, fie actul normativ de înfiinţare în care să fie clar menţionat dreptul de efectuare a operaţiunii de comercializare.”*

Iar autoritatea contractantă menționează în cadrul punctului de vedere cu privire la concluziile scrise formulate de ... următoarele

”În ceea ce privește armurierii de drept, demonstrarea capacității profesionale de a îndeplini contractul se face prin actul normativ de înființare care are caracter public (de ex. hotărâre de guvern), în acest caz neexistând obligația obținerii unei autorizări de la o altă instituție/autoritate publică”.

Așadar, în vedere principiul tratamentului egal menționat la art. 2 alin. (2) din O.U.G. nr. 114/2011 este judicioasă aprecierea contestatoarei în referire la faptul că modul în care a autoritatea contractantă a reformulat cerinţa nu impune nicio condiţie pentru armurierii de drept și faptul că inclusiv achizitoarea achiesează la cele menționate de ..., potrivit precizărilor amintite.

Așadar având în vedere faptul că operarea acestei modificări/competări nu a fost publicată în SICAP, în vederea informării tuturor operatorilor economici interesaţi, Consiliul urmează să admită critica, ţinând cont de recunoaşterea deplină a autorităţii contractante formulată în punctul de vedere cu privire la concluziile scrise depuse de .... Autoritatea contractantă are obligaţia de a publica în SICAP aceste modificări/competări ale documentaţiei de atribuire, pentru a fi aduse la cunoştinţa operatorilor economici interesaţi de participarea la procedură.

În ceea ce privește critica formulată de ..., vizavi de faptul că potrivit art. 154 alin. (3) din O.U.G. nr. 114/2011, modificările trebuie efectuate şi în anunţ, dar şi în documentaţia de atribuire, Consiliul constată temeinicia acesteia.

În stabilirea acestei finalități Consiliul are în vedere dispozițiile art. 154 alin. (3) din O.U.G. 114/2011 care dispun: "*Criteriile de calificare şi selecţie precizate în cadrul anunţului/invitaţiei de participare trebuie să fie aceleaşi cu cele precizate în cadrul documentaţiei de atribuire”.*

Astfel se impune corelarea modificărilor/completărilor aduse criteriilor de calificare precizate în anunțul de participare pentru care achizitoare a dispus remedierile mai sus amintite și în cadrul documentației de atribuire.

În ceea ce privește susținerile autoarei contestației în referire la existența unor *„relații strânse*" între ... și diverși operatori economici precum și *”relația strânsă dintre Serviciu, acest operator (contestatoare din ...) și mijlocitorul său din ..., un apropiat al autorității contractante”*, Consiliul constată că nu este competent a se pronunța, faptele sesizate fiind de altă natură, iar competența de soluționare revine altor organe ale statului.

În aceste condiții pentru toate considerentele expuse anterior, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016 privind remediile şi căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziţie publică, a contractelor sectoriale şi a contractelor de concesiune de lucrări şi concesiune de servicii, precum şi pentru organizarea şi funcţionarea Consiliului Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor, pentru considerentele evocate în motivarea prezentei, admite în parte contestaţia formulată de către ..., în contradictoriu cu autoritatea contractantă ..., impunându-se remedierea documentației de atribuire în referire la critica în referire la

demonstrarea capacității profesionale de a îndeplini contractul, în cazul armurierilor de drept, pentru care autoritatea contractantă a achiesat și a completat/lămurit/clarificat, în vederea informării tuturor operatorilor economici interesaţi, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii prezentei decizii, în acord cu cele reținute în motivare.

Măsurile de remediere vizavi de completările/lămuririle/clarificările aduse de achizitoare prin punctul de vedere vor fi aduse la cunoștința operatorilor economici, prin publicarea lor în SICAP, de îndată ce vor fi adoptate, înainte de data-limită de depunere a ofertelor, cu prelungirea în mod corespunzător a perioadei de depunere a ofertelor.

În temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016 respinge ca nefondată critica formulată de ..., în referire la nelegalitatea introducerii aplicabilității Legii nr. 232/2016 și necesitatea deţinerii autorizaţiei prevăzute în această lege.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite în parte contestația formulată de către ..., cu domiciliul ales în vederea comunicării actelor de procedură la punctul de lucru din ..., în contradictoriu cu autoritatea contractantă ..., impunându-se remedierea documentației de atribuire în referire la critica în referire la *demonstrarea capacității profesionale de a îndeplini contractul, în cazul armurierilor de drept* pentru care autoritatea contractantă a achiesat și a completat/lămurit/clarificat, în vederea informării tuturor operatorilor economici interesaţi, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii prezentei decizii, în acord cu cele reținute în motivare.

Măsurile de remediere vizavi de completările/lămuririle/clarificările aduse de achizitoare prin punctul de vedere vor fi aduse la cunoștința operatorilor economici, prin publicarea lor în SICAP, de îndată ce vor fi adoptate, înainte de data-limită de depunere a ofertelor, cu prelungirea în mod corespunzător a perioadei de depunere a ofertelor.

Respinge ca nefondată critica ..., în referire la nelegalitatea introducerii aplicabilității Legii nr. 232/2016 și necesitatea deţinerii autorizaţiei prevăzute în această lege.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREŞEDINTE,	**MEMBRU,**	**MEMBRU,**
...	**...**	**...**